

ACTA DE LA SESSIÓ DEL PLE DE L'AJUNTAMENT DE TÀRREGA

Identificació de la sessió:

Núm. 6/2005

Caràcter: Extraordinari

Data : 18 d'abril de 2005

Horari: de les 21.05 a les 21.37 h.

Lloc: sala d'actes del Consell Comarcal de l'Urgell

Hi assisteixen:

JOAN AMÈZAGA I SOLÉ, alcalde

NÚRIA ROBERT I FERRER, regidora.

XAVIER MAYORA I TEBÉ, regidor

JAUME RAMON I SOLÉ, 1r tinent d'alcalde

FREDERIC GENÉ I RIPOLL, regidor

MARGARITA PANÉ I SALAS, regidora

CARLES PASCUAL I PASCUAL, regidor.

JOSEFINA BERNADES I GARCIA, regidora

JOSEP SORT I MIRET, 2n tinent d'alcalde

MERCE AGUSTÍ I PARAREDA, regidora

MODEST LUQUE I PÉREZ, 4t tinent d'alcalde

JORDI RAMON I TORRES, 3r tinent d'alcalde

XAVIER LECHA I ARENY, 5è tinent d'alcalde

JORDI PORTA I PRATS, regidor.

JAUME ALIGUÉ I ESCUDÉ, regidor

JOSEFINA TRAVESSET I FREIXA, regidora

RAMON MORELL I GASSÓ, secretari

JOSEP RAMON SOLÉ I GALLART, interventor

SÍLVIA GASSÓ LLENES, tècnic d'Administració General

S'han excusat d'assistir-hi:

JOAN LLUÍS TOUS I ÁLVAREZ, regidor

Assisteixen el nombre legal de membres per a la vàlida celebració de la sessió.

Abans de començar a tractar els punts de l'Ordre del Dia intervé l'alcalde manifestant que es donarà inici al Ple extraordinari vinculat al tema del suport a les administracions locals i al municipalisme. Afirmar que hi ha diferents mocions i que probablement hi ha pocs temes en les Corporacions municipals en els que hagi més unanimitat que els temes que avui els aplega, que en definitiva tracten de reclamar a les administracions i al poder legislatiu competent que en el futur es legisli en el sentit de donar a l'administració local majors competències, majors recursos, millor finançament, ja que en la legislació és del tot insuficient o falta la seva regulació. Manifesta que tot i aquesta unanimitat, el que resulta és que hi ha una bateria de mocions que tenen procedències diferents, no tant per discrepàncies de fons, sinó per algun matis respecte a quina manera s'ha d'articular aquest major protagonisme que cal suposar a l'administració local en tots els àmbits, la qual cosa ha fet que hi hagi tres mocions que tenen la procedència en la Federació de Municipis de Catalunya i una moció que ha presentat el grup de Convergència i Unió, que legítimament cal suposar que té una procedència de l'altra organització que en el país aplega a les administracions locals als ajuntaments, que és l'Associació Catalana de municipis. Afirmar que, per tant, es tenen quatre mocions: en la primera de les mocions referent a la declaració del dia 19 d'abril com el dia del municipi, és coincident en totes les mocions que es presenten i per tant entén qui hi hauria unanimitat. Una segona moció que tracta del suport a la Carta de Vitòria, que està més directament vinculada amb el congrés o les jornades que la federació de municipis va fer a Vitòria, es va establir un decàleg de reivindicacions respecte amb aquest major protagonisme de les administracions locals. Una tercera moció, que també té procedència en la Federació de Municipis de Catalunya, és la referent a l'estatut i els governs locals de Catalunya; i, la quarta moció, que tindria aquesta major sensibilitat des de la perspectiva de l'Associació de municipis i que és la moció presentada per Convergència i Unió en defensa de l'Autonomia Local i Financera. Afirmar que hi va haver una convocatòria de la Junta de Portaveus en el sentit de poder articular una forma més o menys consensuada, que, malgrat la gran coincidència dels plantejaments i dels continguts de totes les mocions, resulta una mica difícil en la mesura que són documents elaborats ja amb caràcter previ per altres organismes o entitats. Explica que en aquella Junta de Portaveus es va acordar que en aquest Ple es votessin totes les mocions i per tant proposa que es votin totes aquestes mocions, i ja se saben les regles del joc, si, no, abstenció, i, en la mesura que vagin sortint s'aniran tramitant davant els organismes que corresponguin. Suggereix, que de la lectura de la moció de suport a la Carta de Vitòria, un dels temes probablement més problemàtics que hi ha, és en el decàleg que fa el número 9 que diu: *La institucionalització dels organismes*

representatius del món local. En aquest cas el que es planteja és que en tots els consells i conferències sectorials de l'Estat i òrgans de les comunitats autònomes on es debatin i decideixin les polítiques territorials hi hagi una representació dels municipis, i en aquest número 9 del decàleg el que fa és només referència a la Federació Espanyola de Municipis i Províncies, inclús en el seu últim paràgraf diu que el president de la FEMP serà membre nat de la conferència de presidents, i com tots els regidors saben, que el nostre Ajuntament des de fa anys és membre de les dues organitzacions, per tant amb coherència amb la adscripció que tenim als organismes de representació municipal, suggereix que hi hagués una modificació en aquest redactat, en el que se suprimeix la referència específica a la FEMP, i es fes referència genèrica a que hi hagués un representant de les organitzacions municipals, per tant ja serà problema de les federacions i de les associacions o qualsevol altra organització que hi hagi de posar-se d'acord de quina manera el municipalisme està representat en aquests consells o conferències sectorials de l'Estat o de les Comunitats Autònomes, quan tractin temes referits a polítiques territorials i polítiques locals. Manifesta que si hi ha alguna altra proposta sobre maneres de consensuar o modificar el redactat es podrien introduir en aquest tema, o qualsevol manifestació que es vulgui fer al respecte d'aquestes quatre mocions.

Intervé el senyor Jaume Aligué manifestant que lamenta molt no poder assistir a la convocatòria feta als portaveus dels grups municipals, el dijous a les sis de la tarda, ja que li va ser impossible. Prega que es respectin els horaris laborals a l'hora de fer les convocatòries amb la finalitat de poder-hi participar. Afirmar que segurament si hagués pogut intervenir en aquella reunió avui no li caldria intervenir aquí en el sentit que entén que la Carta de Vitòria l'únic punt que el fa cruir és el que l'alcalde acaba de detectar i que la proposta que fa l'Associació de Municipis de Catalunya, en el punt nou, això ja ho treu i que el redactat que fa és: *“a través dels seus organismes representatius els poders locals estaran representats en tots els consells i conferències sectorials de l'Estat i òrgans de les comunitats autònomes on es debatin i decideixin les polítiques territorials.”* Així doncs, ja no fa cap menció al tema de la Federació de Municipis perquè li sembla que aquí hi podrien trobar un consens. Quan als altres punts manifesta que si es posa a votació un per un, també donarà suport perquè li agrada més al que ha presentat el grup de CiU perquè atorga molt més paper al Parlament de Catalunya i li sembla que amb el redactat que diu: *“Volem i necessitem un Estatut que contempli la capacitat única del Parlament de Catalunya en l'organització competencial i funcional dels municipis.”*, considera que aquest concreta molt més les seves aspiracions, i per tant, donarà suport a aquest redactat.

Intervé el senyor Frederic Gené manifesta que es veu clarament que no hi ha hagut consens ni relació entre les associacions per a parlar d'aquest tema. Afirmar que a ell darrerament li ha arribat una altra moció on hi ha alguna diferència amb la que va presentar, el qual vol dir que s'ha hagut de córrer, i s'han hagut de fer les coses a corre-cuita i per tant, entre la Federació de Municipis de Catalunya i l'Associació Catalana de Municipis no hi ha hagut cap tipus de relació per intentar arribar a un consens i a un únic redactat. Manifesta que vol fer referència al que va dir en la reunió de l'altre dia de que la Diputació de Lleida que és un organisme molt més important i molt més alt que l'Ajuntament de Tàrraga, han arribat tots els grups, per unanimitat, a retirar tots els punts de l'Ordre del Dia, excepte el primer, per intentar que l'Associació i la Federació arribin a aquest consens que no ha estat possible fins ara i no passa res, afirmant que aquesta seria una mostra de dir que facin el favor d'entendre's i de parlar-ne consensiant un únic text i d'aquesta manera les coses es faran millor. Manifesta que el redactat que presenta la Federació no s'adiu massa amb el nou text estatutari que s'està redactant al Parlament, per tant, com que hi ha tota una sèrie d'aportacions, que sembla ser que sortiran al text estatutari i que aquest text no preveu, al seu grup se'ls fa una mica costa amunt el fet de votar aquest text de la Federació de Municipis. Afirmar que per altra banda els interessos de Catalunya, al seu entendre, no estan prou ben exposats ni representats i tampoc contemplen la realitat de Catalunya i el paper que ha de jugar a través d'aquest nou text estatutari. Manifesta que el seu grup aconsellaria aquesta retirada, s'esperaria una ocasió millor i llavors tots la podrien recolzar i seria per unanimitat i en tot cas, si no es fa d'aquesta manera, el seu grup votarà en contra els punts 2 i 3, recolzaran el punt 1 i també recolzaran el punt 4.

Intervé el senyor Jordi Ramon manifestant que el grup d'ERC donarà suport al primer punt de l'Ordre del Dia, ja que creuen que és important reconèixer el paper que han tingut els municipis al llarg d'aquesta curta història democràtica. Vol recordar que als primers ajuntaments democràtics ERC no s'hi va poder presentar perquè va ser l'últim partit legalitzat, però que després ha estat una força emergent dins del municipalisme i creuen que és bo celebrar una data amb tot el que representa el municipalisme. Afirmar que els punts 3 i 4 des del seu grup haguessin, i potser no van ser prou hàbils en la reunió de portaveus, d'arribar a un consens i discrepa amb la intervenció del portaveu de CiU, ja que creu que el punt 3 parla de coses molt importants per l'esdevenir dels municipis i per tota la distribució territorial que hi ha d'haver al país, si s'acaba aprovant la nova distribució territorial el pes de les vegueries i dels municipis hauran de ser capdals amb tota la que

ha de ser la governabilitat del país, per aquest motiu és important que es reconegui el paper de les futures vegueries i dels municipis, que se'ls pugui acabar donant la competència necessària, i sobretot, que aquestes competències vagin lligades amb un finançament just i sostenible pels mateixos ajuntaments. Del punt 4 que com han dit els hagués agradat que hagués arribat amb un consens considera que hi ha punts importantíssim, a ningú se li escapa el debat que hi ha hagut últimament de la necessitat de tenir una regularització del que són els representants municipals i amb temes de sous i amb temes de subsidis això és un debat que està obert i que considera que amb aquesta moció queda bastant palès quina és la necessitat i quin és el punt al que s'hauria d'arribar amb un consens. Afirmar que hagués sigut bo que s'hagués arribat a una unificació d'aquestes dues mocions i que les dues propostes porten i toquen punts importantíssims que també com bé comentava el senyor Gené s'ha d'estudiar i treballar en el marc del nou Estatut de Catalunya, però és una mica el que demana la moció del punt núm. 3, que sigui en el marc de l'Estatut d'Autonomia on es treballa i tot aquest tema. Manifesta que el que no pot aprovar el grup d'ERC és el punt núm. 2 de suport a la Carta de Vitòria i tot i que hi ha punts que tècnicament no hi estan d'acord i segurament que el punt més problemàtic era el que l'alcalde ha demanat de modificar, el seu grup considera que les dues entitats que reconeixen com a entitats municipals a Catalunya són la Federació de Municipis de Catalunya i l'Associació Catalana de Municipis, així doncs entenen que la manera que han gestionat aquesta Carta de Vitòria la Federació Espanyola de Municipi no és acceptable i menys de la manera que s'ha fet, arribant la informació, via correu electrònic o via carta perquè es tirés endavant. Afirmar que com ja han fet molts altres grups municipals d'ERC arreu del país, no donaran suport a la Carta de Vitòria, votant-la en contra. Afirmar que el grup municipal d'ERC aprovarà tots els punts de l'Ordre del Dia, menys el punt núm.2.

Intervé el senyor Josep Sort manifestant que referent a la Moció per declarar el dia 19 d'abril com a dia del municipi, el seu grup considera que hi ha una sèrie de dies de significància social a nivell mundial importants, com poden ser el Dia de la Infància, el Dia del Medi Ambient, etc., que hi ha dies nacionals importants com poden ser l'Onze de Setembre, altres que són purament comercials, com poden ser el Dia del Pare i el Dia de la Mare, altres que venen imposats o que poc a poc es va imposant, importats i sense transcendència per a nosaltres, com poden ser el Dia de Sant Valentí o Halloween, amb més motiu s'ha d'escollir un dia del municipi perquè són més importants que la majoria d'ells. Quan a la Carta de Vitòria afirma que el seu grup hi donarà suport perquè el concepte de la Carta ve a definir un nou concepte de ciutat, unes ciutats identitàries, amb un compromís

col·lectiu dels seus ciutadans, amb els drets dels ciutadans a participar amb el projecte de ciutat, amb el govern i amb el control d'aquest govern, amb unes ciutats pròsperes i productives, sostenibles, saludables, segures, transitables i accessibles, que és el que tots volem, unes ciutats obertes i vertebradores, que no hi hagi fronteres entre les persones i que no estableixin diferències entre veïns, unes ciutats connectades amb xarxes de comunicació que faciliten el seu desenvolupament, unes ciutats que donen dret a la cultura, a la vivenda, a l'educació, a la salut, una ciutat que protegeixi la vida privada de les persones, tant a nivell personal com a nivell de família, unes ciutats amb més autonomia local, amb més recursos i més serveis per donar als ciutadans, per tot el qual el seu grup hi votarà a favor. Quan a la Moció de l'Estatut consideren que de la manera que està feta la divisió territorial de Catalunya, ha estat un fre pel seu desenvolupament, al abolir l'entitat metropolitana de Barcelona i al fer tantes comarques i no dotar-les de pressupost i per tant no tenir poder polític i li sembla que ara amb les vegueries i amb la nova distribució territorial que es vol fer, serà millor. Manifesta que el seu grup votarà en contra de la Moció presentada pel grup de CiU perquè, com ha dit el senyor Gené, s'ha rebut una altra Moció sobre la que van presentar en el seu dia, donant la impressió que la que es presenta a aprovació d'aquest Ple és una cosa improvisada d'última hora per fer front a la Carta de Vitòria, que si es mira no hi ha grans diferències i que el que es va fer va ser voler prendre un protagonisme que no els corresponia, ja que el protagonisme el tenia la Carta de Vitòria.

Intervé el senyor Frederic Gené manifestant que ell no ha dit que no es diguin coses importants ni en la Carta de Vitòria, ni en la Moció sobre l'Estatut, que evidentment diuen coses importants. Quan a la nova Moció de que es parla afirma que són temes de matís i suposa que al no estar invitats a discutir el tema, ha estat aquest el motiu. Afirma que el tema real i de base és si les competències alhora d'establir tots aquests elements que han de definir els nostres municipis depenen de l'Estat o depenen de la Generalitat. Aquesta és la qüestió fonamental, la qual cosa fa pràcticament impossible que davant la possibilitat de que depenguin aquestes competències de l'Estat no hi estiguin d'acord i aquest és l'element clau, sense que n'hi hagi cap més, ni ha d'altres de menors, però aquest és el fonamental.

Intervé l'alcalde manifestant que tots els regidors del grup municipal d'AIPN votaran segons els seus criteris cada una d'aquestes Mocions i per tant, aquesta intervenció serà més a títol personal que com a portaveu del grup. Reitera que no hi ha contradiccions ni greus ni lleus en els continguts de les diferents mocions, com no sigui la que ja ha assenyalat en una anterior intervenció, i que el senyor Jaume Aligué també n'ha fet esment, ja que

aquesta sí que és un conflicte que és clar. Per altra banda manifesta que amb una lectura aposentada i calmosa de tot això no es detecten contradiccions. Afirma que el tema que es planteja sobre qui és el que té competències per legislar si el Parlament de Catalunya o el Congrés de l'Estat sobre determinades matèries, no es posa de manifest al seu entendre, de la lectura de la Carta de Vitòria o de la Moció presentada pel grup municipal de Convergència i Unió i a més hi ha un fet significatiu que és que les tres mocions (punts 1, 2 i 3 de l'ordre del Dia) venen presentades per la mateixa Federació de Municipis i per tant la mateixa Federació en presenta dues, la que fa referència al suport a la Carta de Vitòria amb la contradicció que ja han comentat i al mateix temps la Federació de municipis també dona suport a la moció sobre l'Estatut i els governs locals. Manifesta que ell personalment – introduint la modificació en la Carta de Vitòria quan diu específicament “Federació de Municipis” hi digués “organitzacions municipals”-, li semblaria bé que s'aproveïssin totes les mocions perquè en definitiva no hi ha contradiccions i el seu vot particular serà favorable a les tres primeres mocions i s'abstindrà en la última presentada pel grup municipal de CiU, més que res perquè entén que el seu contingut bàsic ja està inclòs dins de la moció de l'Estatut i dels governs locals o en la moció de suport a la Carta de Vitòria i, per tant, en el sentit de que es tracta d'una reiteració de continguts.

Intervé el senyor Jaume Aligué manifestant que considera que hi ha una qüestió de matís que és molt important, i en tot cas no voldria pas que passés per alt als membres presents, i és que en la Moció de CiU el punt primer diu: *“El règim local és una competència exclusiva de Catalunya d'acord amb l'article 9.8 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya actualment vigent. Actualment s'està debatent, en el marc de l'Estat, la modificació de les bases del règim local.*

Un cop han estat desenvolupades les condicions bàsiques que garanteixen la igualtat constitucional de tots els ciutadans de l'estat espanyol en l'exercici dels drets, s'entén que és la Generalitat de Catalunya qui, a partir de les seves competències pròpies i exclusives, ha de fixar el marc bàsic i general del règim local a Catalunya.

Per tant, és necessari que la reformulació de les bases del règim local que realitzi l'estat espanyol reculli exclusivament aquestes bases mínimes que han establert la igualtat entre els ciutadans de l'estat i que han quedat fonamentades pel transcurs de 25 anys d'ajuntaments democràtics, deixant per al legislador català allò que ja l'any 1978 preveia l'Estatut d'Autonomia de Catalunya i que fins ara encara no s'ha pogut complir en la seva literalitat”. O sigui que una qüestió que es té en l'Estatut no s'ha pogut desenvolupar en aquests vint-i-cinc anys i considera que això no es

diu ni en la Carta de Vitòria ni en cap altra Moció, per la qual cosa considera que aquest matís és important. Afirmar que posa això en coneixement perquè a l'hora de decidir el vot es pugui contemplar aquest matís, ja que segurament d'aquí en endavant hi haurà moltes propostes als Plens municipals perquè es presentin mocions a favor de l'Estatut, si es vol realment un Estatut autènticament català, considera que aquesta és una de les bases per sostenir-lo.

Intervé l'alcalde manifestant que és cert que la Carta de Vitòria no fa referència a aquest article, però sí que de manera genèrica fa referència a qui és l'àmbit competencial que li correspon.

Seguidament l'alcalde manifesta que si els sembla bé es farà una recomanació a la Federació de Municipis de Catalunya i a l'Associació Catalana de Municipis que intentin posar-se d'acord en els grans temes de representació i de competències municipals.

Tots els presents manifesten que estan d'acord amb el suggeriment fet per l'alcalde, per la qual cosa s'acorda per unanimitat suggerir a la Federació de Municipis de Catalunya i a l'Associació Catalana de Municipis que intentin posar-se d'acord en els grans temes de representació i de competències municipals.

Intervé l'alcalde manifestant que es podria tenir en compte la suggerència del senyor Gener de fer el que fa la Diputació, però considera que és millor que els arribi coses que siguin reiteratives però que els arribin, que no pas posposar les mocions i només deixar com a bona la moció del dia 19 d'abril com a dia del municipi, és millor que els arribin moltes reivindicacions per part dels ajuntaments i que després pactin, consensuin i tirin el tema endavant perquè fa molta falta.

Seguidament es passa a efectuar les votacions de les Mocions.

1.- MOCIÓ REFERENT A LA DECLARACIÓ DEL DIA 19 D'ABRIL COM A DIA DEL MUNICIPI.

El Ple de l'Ajuntament de Tàrraga, acorda per unanimitat dels membres assistents:

- Traslladar al President de la Generalitat de Catalunya la petició següent: declarar oficialment el dia 19 d'abril com a dia del Municipi, com a reconeixement a la recuperació de la democràcia local i la tasca feta pels governs municipals.

2.- MOCIÓ DE SUPORT A LA CARTA DE VITÒRIA.

Amb el resultat de cinc vots a favor (tres del grup municipal del PSC, un de l'alcalde i un del senyor Xavier Mayora), vuit vots en contra (tres del grup municipal d'ERC, quatre del grup municipal de CIU i un de la senyora Núria Robert) i tres abstencions (una del grup municipal del PP, una del senyor Jaume Aligué i una del senyor Jaume Ramon) es desestima la següent Moció:

“La commemoració a Vitòria del 25è aniversari dels ajuntaments democràtics ha posat de manifest l'extraordinari paper que els governs locals han representat en el desenvolupament social, econòmic i cultural durant aquest període de convivència democràtica.

La mirada a aquest passat, viscut com a propi i del qual han estat protagonistes milers de persones que van contribuir a escriure la història del municipalisme, es converteix avui en un actiu de futur i en una potent palanca per generar nous impulsos de benestar ciutadà.

Els governs locals som Estat, formem part de l'estructura territorial de l'Estat, som institucions polítiques constituïdes per mitjà de la decisió democràtica dels ciutadans, amb els nostres propis òrgans de govern, de gestió, de control i fiscalització de l'acció de govern, la nostra capacitat reglamentària i, fins i tot, la nostra capacitat jurisdiccional.

Al llarg d'aquests 25 anys, les corporacions locals hem assumit, amb responsabilitat, funcions i competències que han donat resposta en tot moment a les demandes dels nostres veïns, que veuen en els ens locals la primera línia de l'Estat.

Durant aquest període, hem incorporat progressivament la prestació de serveis a la ciutadania, amb la conseqüent despesa de recursos propis derivada de l'exercici de competències de substitució, en múltiples qüestions de caràcter eminentment social. L'exercici continuat d'aquestes "competències impròpies" ha fet que al llarg d'aquest temps s'anés acumulant un deute, fruit de l'exercici reiterat de les competències de substitució d'altres administracions públiques. La reparació d'aquest deute constitueix la primera de les nostres reivindicacions.

Les nostres propostes neixen de la unanimitat, fruit del consens, i de la constatació que les nostres mancances, necessitats i problemes són els mateixos. D'aquesta reflexió sorgeix el document que coneixem amb el nom de "Carta de Vitòria".

El decàleg del municipalisme del segle XXI que recull la Carta de Vitòria constitueix la declaració dels poders locals que marca l'horitzó per als propers anys entorn de les actuacions preferents de garantir la solvència econòmica i financera, delimitar el llistat de competències locals en el procés de reforma dels estatuts d'autonomia i la consolidació de la representació institucional i política dels governs en el Senat.

És l'hora de realitzar, amb el suport i el consens de totes les institucions de l'Estat, una aposta decidida per donar la resposta que el municipalisme demana. Per això, cal impulsar l'adopció de les mesures següents:

DECÀLEG DEL MUNICIPALISME DEL SEGLE XXI

1. Garantir la representació dels poders locals al Senat

L'article 137 de la Constitució organitza territorialment l'Estat en municipis, províncies i comunitats autònomes. Perquè el Senat pugui desenvolupar la identitat de cambra territorial que li atorga l'article 69 de la Constitució, la seva composició ha de ser un reflex fidel d'aquesta estructura, contemplant la participació de les comunitats autònomes i dels governs locals en aquesta cambra territorial.

2. Un nou Estatut del govern local

El reconeixement constitucional dels governs locals com a nivells autònoms de govern territorial requereix, perquè sigui efectiu, l'establiment d'un àmbit competencial propi, que els permeti gestionar una part important dels assumptes públics sota la seva responsabilitat i en benefici dels seus veïns, com també un sistema de finançament que els garanteixi recursos suficients per a un exercici adequat. Espanya ha d'aplicar els principis d'autonomia local subscrits en els tractats internacionals representats pel nostre país, com la Carta Europea d'Autonomia Local.

3. Un govern local solvent

El principi constitucional de suficiència financera garanteix als governs locals els mitjans necessaris per desenvolupar les funcions que se'ls atribueixin, dotant-los de recursos que permetin assegurar que les competències assumides, sigui quin sigui el seu origen, s'exerciran a plena satisfacció dels veïns i, a més, amb un important estalvi de mitjans per l'interès i la proximitat en la gestió.

La reforma que s'abordi ha de contemplar una connexió entre competències i mitjans adequats per exercir-les, a través del disseny d'un nou finançament local amb mitjans propis i transferències incondicionades de l'Estat i les comunitats autònomes, en funció de les competències que es desenvolupin, i a través de l'establiment dels mecanismes d'anivellament que calguin per garantir l'equitat.

Els poders locals hauran de ser compensats pel deute històric acumulat al llarg d'aquests anys a causa de la prestació de serveis per part dels ajuntaments, substituint la no presència dels altres poders de l'Estat.

4. Un govern local de proximitat

En els termes de la Carta Europea d'Autonomia Local, els governs locals tindran el dret i la capacitat efectiva d'ordenar i gestionar, en l'espai propi del qual parlem, una part important dels assumptes públics, aplicant com a norma general l'anomenat principi de subsidiarietat.

La garantia de prestació de serveis públics de qualitat en tot el territori s'articularà mitjançant ens locals intermedis que permetran que totes les competències o serveis que interessin a la comunitat veïnal siguin prestats per institucions locals d'àmbit municipal o supramunicipal.

5. Reforçar els mecanismes de relació intergovernamentals

Les relacions de col·laboració i cooperació entre les administracions públiques requereixen el bon funcionament d'una organització pública fortament descentralitzada. L'increment de la cooperació local amb l'Administració de l'Estat i les comunitats autònomes requereix la consolidació d'un mecanisme i de fórmules de cooperació conjunta entre l'Estat, les comunitats autònomes i els governs locals, aplicant el principi de subsidiarietat com a forma de distribució de funcions i competències entre les tres administracions.

6. Un nou règim d'organització per als governs locals

El reconeixement per la capacitat normativa de l'Estat de les comunitats autònomes i de les entitats locals ha d'anar acompanyat de la consolidació del principi d'autonomia local, que comporta el valor de les ordenances i els reglaments que aproven els governs locals, juntament al desenvolupament organitzatiu com a autèntiques institucions de govern.

7. Un estatut dels càrrecs locals elegits

Gairebé vint anys després de l'aprovació de la Llei de bases del règim local, l'experiència acumulada durant aquest temps aconsella procedir a una autèntica revisió de l'estatut dels càrrecs locals elegits que garanteixi el ple desenvolupament de les seves funcions com a legítims representants democràtics del poble sobirà i que els atorgui, igualment, els mateixos drets socials que a qualsevol ciutadà quan deixin d'ocupar el càrrec públic per al qual van ser elegits.

8. Modernitzar la funció pública local

Impulsar una política de recursos humans integrada que permeti a tots els empleats públics locals desenvolupar plenament les seves aptituds, a fi d'aconseguir que la funció pública s'adapti a les exigències improrrogables de la creixent societat de la informació i les noves tecnologies i resulti possible una millor prestació de serveis davant la ciutadania.

9. La institucionalització dels organismes representatius del món local

Aquest és un pas necessari per aconseguir el reconeixement efectiu del paper que han tingut els governs locals en els últims vint-i-cinc anys i per restablir l'equilibri de representació que requereix el mandat constitucional de configuració territorial del nostre Estat de Dret. A través de les associacions municipalistes, els poders locals estaran representats en tots els consells i conferències sectorials de l'Estat i òrgans de les comunitats autònomes on es debatin i decideixin les polítiques territorials.

10. Els poders locals són alhora òrgans de gestió i institucions públiques

Són part integrant de l'Estat i en conformen un dels tres nivells de l'estructura administrativa, i gaudeixen de plena autonomia en les funcions que els són pròpies i no essent en cap cas institucions d'àmbit autonòmic.

El ple de la Corporació acorda:

PRIMER: Recolzar la Carta de Vitòria, aprovada per la Comissió Executiva i el Consell Federal de la FEMP en les seves reunions del 14 de desembre del 2004.

SEGON: Remetre aquest acord al president del Govern de l'Estat i al president de la Generalitat de Catalunya”.

3. PROPOSTA DE MOCIÓ SOBRE L'ESTATUT I ELS GOVERNS LOCALS DE CATALUNYA

Amb el resultat d'onze vots a favor (tres del grup municipal del PSC, tres del grup municipal d'ERC, un de l'alcalde i un del senyor Xavier Mayora, un de la senyora Núria Robert, un del senyor Jaume Ramon i un de la senyora Josefina Travesset) i cinc vots en contra (quatre del grup municipal de CIU i un del senyor Jaume Aligué), s'aprova la següent Moció:

“El proper dia 19 d'abril es commemoren els 26 anys de la constitució dels ajuntaments democràtics, una data que coincideix amb un moment polític de previsibles reformes a tots els nivells: constitucionals i estatutaris.

Catalunya necessita fer un decisiu salt endavant en el seu autogovern. Aquest és l'objectiu fonamental de l'aprovació del nou Estatut d'Autonomia de Catalunya que s'està elaborant per part del Parlament català. En aquest moment decisiu per al futur del nostre país, els ajuntaments catalans volem manifestar el nostre ferm compromís amb el nou Estatut i la voluntat que aquest reconegui i empari el nostre potencial de servei al poble de Catalunya.

Fa vint-i-cinc anys els catalans i les catalanes vàrem recuperar les institucions del nostre autogovern. Al llarg d'aquest període la Generalitat de Catalunya i els ajuntaments democràtics s'han consolidat com a institucions que garanteixen la convivència i el progrés de la nostra societat.

Ara que estem en condicions per avançar en l'autogovern dels catalans i catalanes, els ajuntaments no només no volem ser aliens a aquest procés sinó que volem desenvolupar un paper actiu i rellevant en la nova etapa que s'obrirà amb l'aprovació del nou Estatut d'Autonomia de Catalunya (EAC).

Els ajuntaments manifestem que el nou EAC és una oportunitat única per reconèixer el paper decisiu dels governs locals en l'administració dels interessos dels ciutadans.

En aquest sentit, demanem que el nou Estatut d'Autonomia de Catalunya:

1.- Reconeixi que els ajuntaments són els governs locals de Catalunya, i que formen part del sistema institucional propi de Catalunya, conjuntament amb les diputacions (i en el futur els consells de vegueria), els consells comarcals i les altres entitats locals que es puguin crear.

2.- Garanteixi un nucli competencial propi als governs locals, atribucions que seran exercides per aquestes entitats amb plena autonomia de govern i administració, subjecte només a controls de constitucionalitat i legalitat.

3.- Incorpori entre els seus principis el concepte de subsidiarietat en la regulació de les relacions dels governs locals amb la Generalitat de Catalunya i els altres nivells de govern. D'acord amb allò que estableix la Constitució i la Carta Europea de l'Autonomia Local, l'EAC ha de garantir l'autonomia política i administrativa dels governs locals.

4.- Garanteixi la plena personalitat jurídica i capacitat dels municipis perquè, amb autonomia, governin, exerceixin les competències d'ordenació, gestió i resolució que tenen encomanades i defensin els interessos propis de les col·lectivitats a les quals representen.

5.- Els governs locals han de disposar dels recursos necessaris per exercir les funcions que la llei els atribueix, amb uns estàndards de qualitat adequats a la naturalesa de cada servei. Els ajuntaments també hauran de disposar dels recursos necessaris per finançar la despesa vinculada als serveis que no els atribueixen les lleis i que responguin a necessitats socials consolidades i no ateses per altres administracions. L'administració competent assumirà el finançament d'aquests serveis, que a Catalunya signifiquen al voltant del trenta per cent de la despesa dels ajuntaments.

Han de disposar de capacitat per regular les seves pròpies finances en el marc de la llei. Aquesta capacitat inclou la potestat de fixar la quota o tipus de tributs locals dins dels límits establerts per la llei i la garantia d'autonomia en la seva gestió.

Han de disposar d'autonomia pressupostària i de despesa en l'aplicació dels seus recursos, incloent les participacions que percebin a càrrec dels pressupostos d'altres nivells de l'administració, dels quals poden disposar lliurement en l'exercici de les competències. Les modificacions del marc normatiu, per part d'altres administracions, que disminueixin els ingressos tributaris locals hauran de contemplar la compensació d'aquesta disminució.

6.- L'Estatut ha de contemplar que els governs locals participin en els impostos, propis o en regim de cessió, de la Generalitat. Aquesta participació haurà de ser de caràcter incondicionat i consistirà en un percentatge del total dels seus ingressos i es regularia mitjançant una llei del Parlament.

7.- Per garantir l'equilibri pressupostari i la suficiència financera dels governs locals de Catalunya, l'Estatut ha de garantir que qualsevol nova atribució de competències que provingui de la Generalitat estigui acompanyada de l'assignació dels recursos necessaris per al seu correcte finançament”.

4. MOCIÓ PRESENTADA PEL GRUP MUNICIPAL DE CIU EN DEFENSA DE L'AUTONOMIA LOCAL I FINANCERA

Amb el resultat de deu vots a favor (quatre del grup municipal de CiU, tres del grup municipal d'ERC, un del senyor Jaume Aligué, un la senyora Núria Robert i un de la senyora Josefina Travesset), tres vots en contra del grup municipal del PSC i tres abstencions (una de l'alcalde, una del senyor Jaume Ramon i una del senyor Xavier Mayora, s'aprova la següent Moció presentada pel grup municipal de CIU:

“El dia 19 d'abril de 1979 es constituïren els primers ajuntaments elegits democràticament i amb sufragi universal després de 40 anys de dictadura. La societat catalana va celebrar aquelles eleccions amb il·lusió, esperança i amb la certesa que la llibertat era un valor que havien de defensar per fer una societat més justa i més democràtica.

Durant aquest vint-i-cinc anys tots i cadascun dels municipis de Catalunya s'han transformat i, han esdevingut comunitats locals en les que les ciutadanes i els ciutadans de Catalunya han tingut la seva oportunitat individual i col·lectiva de desenvolupament. Els municipis catalans, reunits en el II Congrés de Municipis, ja van expressar que “Catalunya es construeix des dels municipis”. Aquesta voluntat de refer el país, de recuperar les seves llibertats i encetar el camí de la normalitat, ha presidit l'impuls que tots els ajuntaments arreu del territori han dut a terme al llarg d'aquests anys.

Catalunya ha estat capaç de créixer i progressar mantenint la cohesió social i l'equilibri territorial. La societat que hem estat construint ha situat a les persones, a les catalanes i als catalans, com a nucli de les polítiques públiques. Aquesta aposta, agosarada, ha estat principalment compartida entre el Govern de Catalunya i els Ajuntaments. Les comunitats locals han esdevingut punts referencials i d'identificació de les ciutadanes i ciutadans. La recuperació de les llibertats individuals i de les llibertats públiques ha comportat, també, la recuperació dels espais públics, de les places, dels carrers i dels equipaments com espais de desenvolupament personal i col·lectiu. La capacitat transformadora dels municipis ha estat increïble malgrat la deficient regulació competencial i la migradesa econòmica amb què han estat sotmesos.

L'Estatut d'Autonomia de 1979 no va tenir en compte una visió municipalista del Catalunya. Es tractava de recuperar una institució, la Generalitat de Catalunya, i articular de nou el país. En aquell moment els grups polítics principals de la comissió redactora van optar per un model de recuperació de les institucions nacionals, sota la concepció que els municipis tenien una funció administrativa destinada a l'organització de serveis generals. El municipalisme català, ha evolucionat molt, ha estat capaç de prestar serveis que els seus ciutadans reclamaven. Les formes de gestió i les possibilitats desenvolupades pels municipis per tal de satisfer les necessitats dels seus ciutadans han estat observades com a noves formules de desenvolupament del municipalisme català.

Ara, vint-i-cinc anys després, ens trobem davant el repte d'escriure i aprovar un Nou Estatut per a Catalunya. Tenim l'oportunitat d'assolir un Estatut que tingui en compte totes les aportacions que els municipis han fet durant aquests anys. Volem i necessitem un Estatut que contempli la capacitat única del Parlament de Catalunya en l'organització competencial i funcional dels municipis. Per això volem i necessitem un Estatut que atorgui al Parlament de Catalunya les competències exclusives en l'organització territorial, i de l'administració local, sense bases ni condicions prèvies. Volem i necessitem un Estatut que converteixi al Parlament de Catalunya amb l'únic poder legislatiu en relació a les hisendes i el finançament local. Els municipis, per continuar avançant, necessitem un Nou Estatut que permeti el reconeixement de les nostres singularitats administratives i territorials.

Ara ens trobem davant d'un nou repte. L'autogovern de Catalunya ha de créixer, necessitem continuar fent polítiques de proximitat en habitatge, en immigració i en tantes altres matèries que els municipis coneixem pro bé degut per la particular relació que mantenim amb les ciutadanes i els ciutadans. Anhelem un nou instrument, l'Estatut, que doti de capacitat financera i econòmica a Catalunya, de forma justa i solidària. En definitiva, com ara fa vint-i-cinc anys, els ajuntaments de Catalunya manifestem la nostra voluntat d'avançar en pau envers la llibertat individual i col·lectiva de totes les ciutadanes i els ciutadans de Catalunya.

PER TOT AIXÒ MANIFESTEM EL SEGÜENT:

Primer. El règim local és una competència exclusiva de Catalunya d'acord amb l'article 9.8 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya actualment vigent. Actualment s'està debatent, en el marc de l'Estat, la modificació de les bases del règim local.

Un cop han estat desenvolupades les condicions bàsiques que garanteixen la igualtat constitucional de tots els ciutadans de l'estat espanyol en l'exercici dels drets, s'entén que és la Generalitat de Catalunya qui, a partir de les seves competències pròpies i exclusives, ha de fixar el marc bàsic i general del règim local a Catalunya.

Per tant, és necessari que la reformulació de les bases del règim local que realitzi l'estat espanyol reculli exclusivament aquestes bases mínimes que han establert la igualtat entre els ciutadans de l'estat i que han quedat fonamentades pel transcurs de 25 anys d'ajuntaments democràtics, deixant per al legislador català allò que ja l'any 1978 preveia l'Estatut d'Autonomia de Catalunya i que fins ara encara no s'ha pogut complir en la seva literalitat.

Segon. La realitat municipal, tant a Catalunya com a l'estat, ens mostra a diari les diferents realitats locals existents al territori, bé sigui per població, per orografia o per raons socioeconòmiques; és per això que cal que la legislació assumeixi i plasmi el concepte d'asimetria local. Els ajuntaments han de disposar d'un catàleg de competències que sigui modulable segons la seva voluntat i en funció de la seva idiosincràsia i realitat local.

Tercer. En atenció a les competències realment assumides i exercides pels diferents ens locals, cal garantir la autonomia i la suficiència financeres. Els municipis han de poder decidir la seva despesa i el volum total d'ingressos mitjançant el repartiment de la càrrega tributària que considerin adequada, dins uns tipus homogenis i equitatius i cal dotar els ajuntaments d'instruments de finançament que permetin impulsar polítiques de promoció i desenvolupament econòmic. És per això que cal que el Parlament de Catalunya, d'acord amb les seves competències, reguli mitjançant llei les hisendes locals.

Quart. L'experiència de 25 anys d'ajuntaments democràtics ens ha demostrat que cal dotar als electes locals d'un estatut propi que contempli aspectes tan importants com els següents:

I. garanties econòmiques i polítiques dels electes locals adequades a la realitat municipal; fixant un salari clar i determinat pels alcaldes i regidors; establint per llei una taula salarial en funció del nombre d'habitants, el pressupost ordinari dels ajuntaments, i la complexitat urbanística i social dels municipis.

II. garanties socials com l'alta adequada al règim de la seguretat social en funció del salari efectivament rebut i

determinar el dret a percebre el subsidi per desocupació una vegada cessat del càrrec.

III. garanties polítiques on es reconeixin de forma clara i precisa els drets i deures dels electes locals i dels grups polítics amb presència municipal per tal d'assegurar els principis de participació democràtica i representativitat i per ajudar a distorsionar la vida local.

En aquest sentit, i com a competència pròpia i exclusiva de la Generalitat de Catalunya, celebrem que el Govern de la Generalitat hagi començat a treballar en la regulació de les prestacions econòmiques dels electes locals. Així mateix considerem que cal que, en un futur, aquesta llei formi part d'un futur estatut de l'electe local que contempli els tres aspectes anteriorment citats.

Cinquè. Cal garantir la representació del poder local en les cambres territorials. Si el Senat de l'Estat espanyol s'articula com la cambra de representació territorial de l'Estat, aleshores aquest ha de reconèixer, per tant, la diversitat tant nacional de l'Estat, com la diversitat d'ens locals. És per això que tant el municipalisme com la nova divisió territorial de Catalunya haurà de ser reconeguda i respectada en la composició del Senat.

Sisè. El municipalisme català és i ha estat plural. És per això que cal que tota organització representativa d'aquest ha d'estar representada en tots els consells i conferències sectorials on es debatin i decideixin les polítiques territorials de Catalunya.

De la mateixa manera, la realitat nacionalment, cultural i política diversa de l'estat espanyol, obliga que aquesta representació en tots els consells i conferències sectorials on es debatin i decideixin les polítiques territorials es realitzi per part de totes les organitzacions municipalistes existents a l'estat, sense excloure ni obviar els municipis que no formin part de la Federación Española de Municipios y Provincias.

PER TOT AIXÒ ACORDEM:

1. Sol·licitar al Govern espanyol que en la revisió de les bases del règim local que està realitzant, respecti les competències de la Generalitat de Catalunya recollides per l'article 9.8 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya en matèria de règim local i la legislació que en matèria d'organització territorial i règim local ha anat desenvolupant.

2. Instar al Govern de la Generalitat de Catalunya a regular un Estatut dels electes locals que contempli les garanties socials, econòmiques i polítiques esmentades.

3. Instar al Parlament de Catalunya que reguli una llei de les hisendes locals catalanes que articuli el finançament dels ens locals de Catalunya, i que sigui l'òrgan que s'encarregui de distribuir la participació en els ingressos locals de l'Estat dels ens locals de Catalunya.

4. Instar al Govern de l'estat espanyol que instauri el 19 d'abril, dia de la constitució dels primers ajuntaments democràtics, d'ençà la represa democràtica, el dia del municipalisme.

5. Notificar els presents acords al President de la Generalitat de Catalunya, al President del Govern espanyol, als grups amb representació parlamentària al Parlament de Catalunya, al Congrés dels diputats i al Senat i a l'Associació Catalana de Municipis i Comarques”.

L'alcalde aixeca la sessió, de la qual, com a secretari, estenc aquesta acta.

El secretari

Vist i plau
L'alcalde,